

<http://www.luju.ro/certificatul-verde-dublu-nelegal-iccj-a-pronuntat-o-noua-decizie-de-anulare-a-pasaportului-de-vaccinare-hotararea-a-fost-data-in-urma-actiunii-introduse-de-judecatoarea-lacramioara-axinte-de-la-tribunalul-botosani-iccj-a-mentinut-sentinta-ca-suceava-nevac>

CERTIFICATUL VERDE, DUBLU NELEGAL – ICCJ a pronuntat o noua decizie de anulare a pasaportului de vaccinare. Hotararea a fost data in urma actiunii introduse de judecatoarea Lacramioara Axinte de la Tribunalul Botosani. ICCJ a mentinut sentinta CA Suceava: „Nevaccinatii, obligati sa prezinte un test pe cheltuiala proprie, cu validitate limitata... Posibilitatea de infectare e crescuta, indiferent de administrarea unui vaccin. Diferenta de tratament intre nevaccinati si vaccinati nu e justificata”

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 24.11.2022 14:35

Inalta Curte de Casatie si Justitie a pronuntat doua decizii definitive de anulare a certificatului verde din doua hotarari de Guvern privind prelungirea starii de alerta. Iar situatia este cu atat mai interesanta, cu cat cele doua hotarari ale ICCJ au venit la numai o zi una de cealalta. Instanta suprema a dat a doua decizie ca urmare a unei actiuni introduse in 2021 de catre **fosta judecatoare Lacramioara Axinte (foto 1)**, cand inca era in activitate si activa ca **vicepresedinta a Tribunalului Botosani**.

Amintim ca la 16 noiembrie 2022, instanta suprema i-a dat dreptate avocatei Elena Corina Ciuchi in legatura cu actiunea privind desfiintarea pasaportului de vaccinare din HG nr. 1183/2021 (care a prelungit starea de alerta din noiembrie pana in decembrie 2021). Cu acea ocazie, spuneam ca **judecatorii supremi Horatiu Patrascu, Mariana Constantinescu si Beatrice Maris** au mentinut o spectaculoasa sentinta a **magistratului Amer Jabre de la Curtea de Apel Bucuresti (click aici pentru a citi)**.

Ei bine, joi, 17 noiembrie 2022, **magistratii ICCJ Liliana Visan, Claudia Marcela Canacheu si Decebal Constantin Vlad** au confirmat sentinta din 31 ianuarie 2022, prin care **judecatorul Gabriel-Iulian Florariu (foto 2) de la Curtea de Apel Suceava** a anulat certificatul verde din HG 34/2022 privind prelungirea starii de alerta din ianuarie pana in februarie 2022 (penultima prelungire).

Iata minuta hotararii ICCJ nr. 5503/2022 din **dosarul nr. 28/39/2022:**

„Admite in principiu cererea de interventie accesorie formulata de Ministerul Afacerilor Interne.

Respinge recursul formulat de Guvernul Romaniei impotriva sentintei nr. 11 din 31 ianuarie 2022 pronuntate de Curtea de Apel Suceava – Sectia contencios administrativ si fiscal, ca nefondat.

Respinge cererea de interventie accesorie formulata de Ministerul Afacerilor Interne. Definitiva.

Solutia va fi pusa la dispozitia partilor prin mijlocirea grefei instantei. Pronuntata astazi, 17 noiembrie 2022”.

Redam minuta sentintei nr. 11/2022 a CA Suceava:

„Respinge ca nefondata exceptia inadmisibilitatii cererii de chemare in judecata, generata de lipsa plangerii prealabile, invocata de parat. Respinge ca inadmisibila cererea de suspendare a executarii dispozitiilor HG nr. 34/2022. Respinge ca nefondata exceptia lipsei de interes in promovarea actiunii, invocata de parat.

Admite, in parte, actiunea. Anuleaza in parte HG nr. 34/2022, in privinta urmatoarelor dispozitii: Anexa 2 art. 4 alin. 1 lit. a si b, Anexa 3 art.1 pct. 4,5,7-12, 15, 18, art. 6 punctele 1-4, 8-10, 12, art. 9 pct. 1-4, 6-10, art. 11 pct. 2-3 si art. 12 pct. 4, doar in privinta conditionarii participarii de prezentarea dovezilor mentionate la art. 4 alin. 1 lit. a si b al anexei 2.

Mentine celelalte dispozitii ale acestor articole. Cu drept de recurs in termen de 5 zile de la comunicare, pentru solutia data cererii de suspendare, si in termen de 15 zile de la comunicare, pentru solutia data cererii de anulare a actului administrativ. Recursul se va depune la Curtea de Apel Suceava. Pronuntata prin punerea solutiei la dispozitia partilor prin intermediul grefei instantei”.

Discriminarea nevaccinatilor

Lumea Justitiei prezinta in exclusivitate argumentele cu care judecatorul fondului a declarat nelegal certificatul de vaccinare. In esenta, Gabriel Florariu a constatat discriminarea la care sunt supusi romanii nevaccinati, prin faptul ca Guvernul ii obliga sa se testeze pe cheltuiala proprie. Or, asa ceva nu reprezinta decat constrangerea mascata la vaccinare – vaccinare nenecesara, in conditiile in care statisticile arata ca persoanele care s-au lasat injectate prezinta acelasi risc de infectare cu coronavirus comparativ cu nevaccinatii, mai scrie Florariu in motivare. In plus, magistratul remarca faptul ca ultima varianta a SARS-CoV-2 (denumita „omicron”) nu este nici pe departe la fel de severa precum cele dinaintea ei – deci cu atat mai putin se justifica insistenta Guvernului de a-i obliga pe romani sa se vaccineze.

Florariu a mai produs un breaking news in starea de alerta

Incheiem, amintind ca judecatorul Gabriel Florariu s-a mai remarcat printr-o hotarare impotriva discriminarii nevaccinatilor pe durata starii de alerta. In ianuarie 2022, Florariu si colega de complet Diana Grigorean de la CA Suceava au stabilit definitiv ca Universitatea „Stefan cel Mare” din Suceava nu are de ce sa le interzica accesul in camine studentilor nevaccinati sau netestati. A treia judecatoare din complet, Ioana-Loredana Posteuca, a facut opinie separata, sustinand ca ar trebui mentinuta masura restrictiva ([click aici pentru a citi](#)).

Cititi principalul pasaj din motivarea Curtii de Apel Suceava:

„Analizand actele si lucrarile dosarului, Curtea constata urmatoarele:

Prealabil discutarii fondului pricinii, se constata ca, prin intermediul intampinarii depuse la dosarul cauzei, paratul a

invocat o serie de exceptii, ce au a fi analizate cu prioritate, date fiind prevederile art. 248 din Codul de procedura civila. Astfel, se invoca faptul ca cererea de chemare in judecata este inadmisibila, intrucat nu a fost parcursa procedura prealabila. Este real ca reclamanta nu s-a adresat, anterior investirii instantei, cu o cerere prin care sa solicite revocarea actului care o nemultumeste. Insa, potrivit art. 7 alin. 5 din Legea nr. 554/2004, 'in cazul actiunilor introduse de prefect, Avocatul Poporului, Ministerul Public, Agentia Nationala a Functionarilor Publici, al celor care privesc cererile persoanelor vatamate prin ordonante sau dispozitii din ordonante sau al actiunilor indreptate impotriva actelor administrative care nu mai pot fi revocate intrucat au intrat in circuitul civil si au produs efecte juridice, precum si in cazurile prevazute la art. 2 alin. (2) si la art. 4 nu este obligatorie plangerea prealabila'. Or, cum in cauza obiectul judecatii il reprezinta o hotarare de guvern cu aptitudinea de a produce efecte imediat dupa publicare, curtea constata ca actul administrativ a intrat in circuitul civil si ca, pe cale de consecinta, parcurgerea procedurii prealabile nu este obligatorie.

Retine curtea ca formularea unei plangeri prealabile in cauzele de natura contencios-administrativa nu este doar un simplu formalism instituit in aceasta materie, ci este fundamentata pe posibilitatea ca, gratie plangerii, emitentul sa revina asupra actului administrativ atacat, inca din aceasta procedura. Or, cum intrat fiind actul administrativ in circuitul civil, o astfel de finalitate (revocarea actului) nu mai poate fi atinsa, in mod just a fost reglementat de legiuitor, prin modificarile de data recenta ale Legii nr. 5544/2004, acest caz de exceptare de la obligativitatea formularii plangerii, caruia astfel trebuie sa i se dea eficienta si in prezenta cauza.

A mai fost invocata exceptia lipsei de interes, cu privire la care curtea retine ca, de asemenea, nu este data. Astfel, paratul sustine aceasta exceptie cu motivarea ca interesul invocat de catre reclamanta este unul public. Or, actionarea reclamantului in protejarea unui interes public poate avea loc, potrivit art. 8 alin. 1 din Legea nr. 554/2004, numai in subsidiar, in masura in care vatamarea interesului legitim public decurge logic din incalcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Curtea observa ca prin hotararea criticata au fost luate masuri generale si obligatorii prin care au fost restranse temporar anumite drepturi si libertati, de natura a fi aplicabile si reclamantei, astfel ca aceasta justifica astfel un interes direct si personal in exercitarea dreptului la actiune. Ca urmare, se retine ca cererea petentei, desi vizeaza prioritar protejarea unui interes legitim public, astfel cum este definit la art. 2 alin. 1 lit. r din Legea nr. 554/2004 (respectiv interesul care vizeaza ordinea de drept si democratia constitutionala), garantarea drepturilor, libertatilor si indatoririlor fundamentale ale cetatenilor, satisfacerea nevoilor comunitare sau realizarea competentei autoritatilor publice tinde si la protejarea intereselor proprii. Cum prin masurile vizate inclusiv drepturile reclamantei sufera o restrangere fata de contextul firesc de desfasurare a relatiilor sociale, se impune a se recunoaste acesteia interesul de a actiona ca persoana vatamata in contencios administrativ, conform art. 1 si 8 din Legea nr. 554/2004.

Pe fondul cauzei, Curtea, analizand intregul material probator aflat la dosar, apreciaza ca actiunea de fata partial intemeiata, urmand a fi admisa pentru urmatoarele considerente:

Prin intermediul Hotararii Guvernului nr. 34/2022, a carei adoptare a fost justificata de ratiuni ce tin de prevenirea si combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, s-a dispus prelungirea starii de alerta pe tot teritoriul tarii, incepand cu data de 08.01.2022. Conform art. 1 din Legea nr. 55/2020, reglementarea are ca obiect instituirea, pe durata starii de alerta declarate in conditiile legii, in vederea prevenirii si combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor masuri temporare si, dupa caz, graduale, in scopul protejarii drepturilor la viata, la integritate fizica si la ocrotirea sanatatii, inclusiv prin restrangerea exercitiului altor drepturi si libertati fundamentale.

Sub un prim aspect, se constata ca actul in discutie este criticat din perspectiva caracterului vvasipermanent si lipsit de proportionalitate al masurilor adoptate.

Nu pot fi primite aceste critici. Este real faptul ca restrangeri de drepturi si libertati de felul celor din cuprinsul hotararii contestate se pot dispune doar in mod proportional fata de pericolul ce a determinat adoptarea lor, si nu pe o perioada nedefinita. Insa sunt, de acum, de notorietate efectele produse de pandemia de COVID-19, contagiozitatea extrem de mare a noului virus determinand un numar enorm de imbolnaviri, destul din cei afectati dezvoltand forme grave / severe ale boli, si generand o presiune mare asupra sistemului sanitar. Apreciem ca superflua prezentarea in cuprinsul prezentei hotarari a efectelor produse de epidemie, acestea fiind binecunoscute publicului larg. Aceste consecinte justifica, in opinia curtii, aplicarea de restrictii in vederea prevenirii imbolnavirilor, amploarea epidemiei, nemaientalnită in istoria recenta, justificand adoptarea unor masuri restrictive de o intindere similara, permise potrivit dispozitiilor art. 34 alin. 2 din Constitutie, masuri care par sa-si fi atins scopul, cel putin partial.

Cat priveste caracterul permanent, se observa ca starea de alerta a fost prelungita prin acte emise lunar, fiind astfel evident faptul ca acestea au avut un caracter temporar. Faptul ca masurile restrictive au fost prelungite, succesiv, pentru o perioada considerabila de timp nu este decat rezultatul persistentei raspandirii virusului si nivelului ridicat al numarului de imbolnaviri, si nu denota permanenta restrictiilor, periodicitatea prelungirii starii de alerta permitand revenirea la normal, de indata ce contextul epidemiologic o va permite.

Nici criticile referitoare la nerespectarea unor hotarari judecatoresti nu sunt pertinente. Astfel, examinarea hotararilor in discutie atesta faptul ca acestea au fost pronuntate in litigii purtate intre alte parti decat cele din prezenta cauza, masurile dispuse avand incidenta doar intre partile din respectivele dosare.

In continuare, curtea va analiza legalitatea actului administrativ contestat prin prisma criticilor vizand restrangerea nelegala a exercitiului unor drepturi si libertati prevazute de Constitutia Romaniei si discriminarea petentei, cu persoana nevaccinata, in raport de persoanele vaccinate, intrucat elementele de nelegalitate ale actului administrativ contestat se afla in stransa legatura.

Curtea va face o analiza comuna a acestora, raspunzand argumentelor prezentate de parti in aceste chestiuni.

Potrivit dispozitiilor art. 53 alin. (2) din Constitutia Romaniei, ale art. 1 din Legea nr. 55/2020 privind unele masuri pentru prevenirea si combaterea efectelor pandemiei COVID 19 si ale Ordonantei Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea si sanctionarea tuturor formelor de discriminare, dreptul administratiei (guvernul, in cauza de fata) de a restrange drepturi si libertati, trebuie exercitat cu respectarea principiului nediscriminarii si fara a aduce atingere dreptului sau libertatii.

Potrivit art. 53 din Constitutia Romaniei – Restrangerea exercitiului unor drepturi sau al unor libertati:

'1) Exerciitiul unor drepturi sau al unor libertati poate fi restrans numai prin lege si numai daca se impune, dupa caz, pentru apararea securitatii nationale, a ordinii, a sanatatii ariei moralei publice, a drepturilor si a libertatilor cetatenilor, desfasurarea instructiei penale, prevenirea consecintelor unei calamitati naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav

(2) Restrangerea poate fi dispusa numai daca este necesara intr-o societate democratica Masura trebuie sa fie proportionala cu situatia care a determinat-o, sa fie aplicata in mod nediscriminatoriu si fara a aduce atingere existentei dreptului sau a libertatii'

De asemenea, conform art. 16 alin. (1) din Constitutia Romaniei – Egalitatea in drepturi: '(1) Cetatenii sunt egali in fata legii si a autoritatilor publice, fara privilegii si fara discriminari'.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 55/2020,

'(1) Prezenta lege are ca obiect instituirea, pe durata starii de alerta declarate in conditiile legii, in vederea prevenirii si combaterii efectelor pandemiei de COVID-19, a unor masuri temporare si, dupa caz, graduale, in scopul protejarii drepturilor la viata, la integritate fizica si la ocrotirea sanatatii, inclusiv prin restrangerea exercitiului altor drepturi si libertati fundamentale.

(2) Masurile restrictive de drepturi prevazute in prezenta lege, precum si, dupa caz, cele de renuntare sau de relaxare a acestora se dispun cu respectarea principiului egalitatii de tratament juridic pentru situatii identice sau comparabile'.

Potrivit art. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 137/2000,

'(2) Principiul egalitatii intre cetateni, al excluderii privilegiilor si discriminarii sunt garantate in special in exercitarea urmatoarelor drepturi: (...)

d) drepturile civile, in special: (...)

(vii) dreptul la libertatea de gandire, constiinta si religie; (...)

e) drepturile economice, sociale si culturale, in special: (...)

(vi) dreptul de a lua parte, in conditii de egalitate, la activitati culturale si sportive;

f) dreptul de acces la toate locurile si serviciile destinate folosintei publice'.

Starea de alerta pentru combaterea pandemiei cauzate de virusul SARS-CoV-2 a fost instituita prin Hotarirea de Guvern nr. 394/2020 si prelungita succesiv prin alte hotarari de Guvern, ultima fiind cea contestata in prezenta cauza, In baza art. 108 din Constitutia Romaniei si al art. 3, 4, 6 si 71 alin. (1) din Legea nr. 55/2020.

Textele din hotararea de guvern expuse criticilor reclamantelor, din perspectiva silogismului juridic prezentat in sustinerea caracterului discriminatoriu si al restrangerii nejustificate a drepturilor si libertatilor fundamentale, au fost identificate de aceasta instanta dupa cum urmeaza: art. 4 alin. 1 lit. a si b din Anexa 2 la hotararea atacata, precum si art. 1 pct. 4, 5, 7-12, 15, 18, art. 6 punctele 1-4, 8-10, 12, art. 9 pct. 1-4, 6-10, art. 11 pct. 2-3 si art. 12 pct. 4 din Anexa 3.

Toate aceste texte de lege stabilesc dreptul de acces al persoanelor la o serie de activitati publice cu natura diversa (competitii sportive, activitati culturale, activitati de instruire etc.) in conditiile prevazute de art. 4 alin. 1 lit. a, b si c al anexei 2, adica numai persoanelor care sunt vaccinate impotriva virusului SARS-CoV-2 si pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, celor care prezinta rezultatul negativ al unui test RT-PCR pentru infectia cu virusul SARS-CoV-2 nu mai vechi de 72 de ore sau rezultatul negativ certificat al unui test antigen rapid pentru infectia cu virusul SARS-CoV-2 nu mai vechi de 48 de ore, sau celor care se afla in perioada cuprinsa intre a 15-a zi si a 180-a zi ulterioara confirmarii infectarii cu SARS-CoV-2.

Inainte de a efectua testul nediscriminarii, Curtea observa ca in cauza ne aflam in fata unei restrangeri a exercitiului unor drepturi sau a unor libertati in intelesul art. 53 din Constitutia Romaniei, ca restrangerea a fost instituita prin lege (Legea nr. 55/2020) care abilitaaza Guvernul sa emita hotarari prin care sa stabileasca modul in care se dispun aceste masuri restrictive, ca restrangerea este justificata de apararea sanatatii publice, fiind indeplinite conditiile prevazute de alineatul (1) al textului constitutional indicat.

In ce priveste respectarea exigentelor alineatului (2) al acestui articol, Curtea observa ca reclamanta critica restrangerea drepturilor din perspectiva aplicarii discriminatorii a masurii si anularii in fapt a unor drepturi si libertati ale persoanelor nevaccinate.

Fara nicio indoiala, prin hotararea contestata, intre persoanele nevaccinate si cele vaccinate (pentru care au trecut 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare impotriva virusului SARS-CoV2) si cele trecute prin boala (pentru o perioada cuprinsa intre a 15-a zi si a 180-a zi ulterioara confirmarii infectarii cu virusul SARS-CoV2) se opereaza o diferenta de tratament, cei nevaccinati fiind obligati sa prezinte un test care sa ateste neinfectarea, test care trebuie efectuat pe cheltuiala proprie si are validitate limitata, asa incat, in mod evident, aceasta cerinta genereaza pentru persoanele in cauza costuri financiare considerabile.

Este necesar a fi analizat daca interzicerea accesului la activitatile anterior mentionate pentru persoanele nevaccinate este proportionala cu situatia care a determinat-o, este nediscriminatorie si nu aduce atingere existentei dreptului sau libertatii.

In ce priveste chestiunea proportionalitatii, tratata si anterior, Curtea, bazandu-se pe datele statistice privind rata infectarii, numarul cazurilor grave, numarul de decese la nivel national si international avute in vedere la data initierii actului administrativ contestat, nu are niciun motiv sa considere restrangerile reglementate de acest act ca fiind exagerate in raport cu gravitatea situatiei ce le-a generat.

Insa lucrurile stau diferit in ceea ce priveste celelalte doua elemente.

Interzicerea participarii persoanelor nevaccinate la activitatile mentionate pare sa fie justificata de riscul transmiterii virusului la un numar foarte mare de persoane, precum si al contractarii de catre persoanele nevaccinate a unor forme grave ale bolii cauzate de SARS-CoV-2, in aceeasi masura in care persoanele vaccinate, precum si cele trecute prin boala, ar beneficia de un grad de imunitate in fata bolii.

Daca, pentru o anumita perioada de timp, acest rationament pare sa fi fost unul valid, in opinia curtii, altfel stau lucrurile la momentul actual.

Astfel, este de notorietate faptul ca, in prezent, in tara noastra, ca si in restul Europei, cvasimajoritatea cazurilor de infectare cu COVID-19 sunt cu varianta Omicron a acestui virus. Cu privire la aceasta tulpina virala, semnalele venite din sfera medicinei converg spre concluzia ca atat persoanele nevaccinate, cat si cele vaccinate sunt expuse unui risc ridicat de infectare, vaccinurile parand sa confere un grad redus de protectie, cel putin in ceea ce priveste infectarea, putand fi posibil, totusi, ca persoanele vaccinate sa dezvolte forme mai usoare ale bolii. Cele mentionate anterior sunt validate prin declaratiile publice ale ministrului de resort (n.r. ministrul Sanatatii Alexandru Rafila): <https://www.edupedu.to/rafila-este-aproape-imposibile-mate-infectezi-cu-omicron-vaccinat-sau-nevaccinat-in-jurul-datel-de-10-15-februarie-vom-atinge-maximul-numarului-de-cazuri>.

Prin urmare, intrucat posibilitatea de infectare este crescuta, indiferent de administrarea prealabila a unui vaccin, diferenta de tratament intre persoanele vaccinate si cele nevaccinate nu mai este justificata. Dupa cum s-a aratat anterior, pentru a participa la diverse evenimente publice, persoanele nevaccinate sunt nevoite, in baza prevederilor legale criticate in prezenta cauza, sa faca eforturi financiare si logistice, pentru a proba lipsa infectarii cu virusul: aceasta cerinta nu este impusa si celor vaccinati. Or, daca si aceasta din urma categorie de persoane este extrem de susceptibila a contracta virusul si, implicit, de a-l raspandi, dezideratul limitarii contagiunii nu mai este atins in ceea ce le priveste.

Prin urmare, curtea apreciaza ca diferenta de tratament intre cele doua categorii de persoane nu este justificata, astfel incat cei aflati in situatia reclamantei sunt discriminati prin parte din masurile impuse.

Pentru cele mai sus aratate, Curtea retine ca dispozitiile hotararii de guvern contestate sunt contrare Constitutiei si actelor normative mai sus mentionate, stabilind, in mod discriminatoriu si cu atingerea drepturilor si libertatilor garantate de Constitutie, activitati la care pot participa doar anumite categorii de cetateni, defavorizand persoanele nevaccinate, cu scopul neasumat public si politic de a-i forta la vaccinare. Aceasta in conditiile in care, in mod evident, nevaccinarea ii expune cu mult mai mult pe acestia unor riscuri sporite de imbolnavire severa sau deces, afectand desigur societatea sub aspect social, cultural, economic, dar aceasta in exercitarea unor drepturi consacrate la nivel constitutional, cum sunt libertatea constiintei, dreptul la sanatate (in componenta de luare personala a deciziei cu privire la actul medical).

Asa fiind, desi aceasta instanta nu verifica constitutionalitatea legii, in exercitarea atributiei sale de verificare a conformitatii actelor administrative (hotarare de guvern, in cazul de fata) cu legea in temeiul carora au fost adoptate si cu prevederile constitutionale incidente, Curtea va admite actiunea si, in temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, va anula in parte hotararea contestata, respectiv doar acele dispozitii ale acesteia care genereaza o discriminare in sensul celor anterior expuse.

In ceea ce priveste cererea de suspendare a efectelor hotararii atacate, Curtea o apreciaza ca inadmisibila. Astfel, actul in cauza este unul cu caracter normativ si, potrivit dispozitiilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, in litigiile referitoare la actele administrative emise pentru inlaturarea consecintelor epidemiilor nu sunt aplicabile

reglementarile din aceeași lege, ce privesc suspendarea efectelor actelor de felul celor amintite.

Or, hotărârea atacată în cauză se încadrează în anterior menționată categorie, fiind emisă, astfel cum s-a arătat anterior, pentru combaterea efectelor pandemiei de COVID-19. Nu se poate considera ca aplicarea art. 5 alin. 3 din Legea contenciosului administrativ ar fi înlăturată în considerarea art. 6 din CEDO. Aceasta deoarece câmpul de aplicare în materie non-penală a acestui articol se raportează la existența unei contestații asupra unui drept cu caracter civil. Or, obiectul prezentei cauze îl reprezintă cererea de suspendare a executării unui act administrativ normativ cu aplicabilitate generală, care nu a avut un alt efect asupra reclamantei decât acela de a o obliga să își ghideze comportamentul după prescripțiile acestuia. Petenta nu a arătat că, în privința sa, s-ar fi emis vreun act sancționator sau un alt act care să îi afecteze în mod concret drepturile civile în sensul art. 6 din CEDO, astfel încât să fie atrasă aplicabilitatea acestuia”.